

Mielipiteet: toimitus.luoteisvayla@almamedia.fi, Luoteisväylä, Finpyyntie 9, 29600 Noormarkku
Tekstiviesit: Kirjoita viestin alkuun LV, ASIA, nimerkki ja nimesi sekä mielipiteesi. Lähetä numeroon 17192.
 Palvelun hinta on 0,85 euroa. **Mielipitekirjoitusohjelme:** Ilmoita yhteystietosi toimitukselle, vaikka kirjoitaisikin nimimerkillä.
 Kirjoittajan nimeä ei luovuteta toimituksen ulkopuolelle. Emme pelauta kirjoituksia.

Kuollut: Aulis Sileäkangas 1923–2013

Kansanedustaja ja kunnallisvaikuttaja

Kunnalliselämässä pitkän ja menestyksellisen uran tehnyt kunnallisneuvos **Aulis Sileäkangas** kuoli Sotainvalidiiden Sairaskodissa Porissa 22. joulukuuta 2013. Hän oli syntynyt 17. kesäkuuta 1923 Pomarkussa.

Kunnalliselämään Aulis Sileäkangas tuli vuonna 1947 toimien jo vuonna 1948 Suomen nuorimmana valtuuston puheenjohtajana. Kansanedustajaksi hänet valittiin vuonna 1966 ja 1972 ja Presidentin valitsijamiehenä hän oli vuosina 1962, 1968 ja 1978.

Aulis Sileäkangas oppi jo nuorena ottamaan vastuuta. Hän lähti vapaaehtoisena lyseolaisena jatkosotaan keuhkosairaana 1941 ja oli ollut jo talvisodan aikana vapaaehtoisena kotirintamalla.

Sodan ja ylioppilaskirjoitusten jälkeen 1945 hän päätti ryhtyä hoitamaan Paunun kotitilaa Pomarkussa.

Aktiivisen jälleenrakennuskauden aikana nuoren miehen mielenkiinto suuntautui **vahvasti yhteiskun-**

nallisiin tehtäviin ja vuosina 1948–1988 hän toimi Pomarkun kunnanvaltuuston ja -hallituksen puheenjohtajana ja hänet valittiin kansanedustajaksi vuosina 1966 ja 1972. Kunnallisliiton liittovaltuuston puheenjohtajana hän toimi 1968–1985, mutta aikaa riitti myös luokusten muiden luottamustehtävien hoitamiseen eriyhdistyksissä, lautakunnissa sekä osuustoimintaliikkeissä.

Kunnanvaltuutettuna Aulis Sileäkangas piti lujasti kiinni kunnan itsemääräämisoikeudesta vastustaan pakkoliitoksia, mutta hän ymmärsi jo varhain, ettei pienen kunnan itsenäisyys ollut mahdollista ilman elinvoimaista kuntataloutta, menestyviä yrittäjiä ja aktiivisia kuntalaisia.

Pohjois-Satakunnassa kaikki merkittävät kunnan palvelut olivat siirtyneet kuntayhtymien hoitettavaksi jo kauan ennen kuin keskustelut kuntien pakkoliitoksista todella alkoivat. Pitkä-

Aulis Sileäkangas ajoi eduskunnassa aktiivisesti muun muassa Satakunnan läänin perustamista.

jänteinen työ palkittiin vuonna 1982 Pomarkun kunnan saamalla Suomen Arkkitehtiliiton SAFA-palkinnolla perinteisen kyläkeskustaritin kunnostamisesta ja elävöittämisestä.

Maalaisliiton ja Keskustan kansanedustajana Aulis Sileäkangas keskeisinä tavoitteina eduskunnassa olivat maakunnalliset ja maatalouteen liittyvät asiat. Henkilökohtaisesti tärkein tavoite oli eriarvoisuuden poistaminen.

Edustaja-aikanaan hän

Haavoittuun vakavasti Vuosalmen taistelussa keuhkosairautta Sileäkangas koki sotainvalidityön läheiseksi asiaksi. Tämä työ alkoi jo 1960-luvulla ja jatkui voimakkaana aina 2000-luvulle asti. Sileäkangas osallistui sotainvalidien ja -veteraanien järjestötoimintaan vuodesta 1971 toimien Sotainvalidiiden Satakunnan piirin puheenjohtajana, Satakunnan Sotaveteraanipiirin hallituksen jäsenenä ja Sotainvalidien Veljesliiton liittovaltuuston puheenjohtajana 1989–1995.

Aulis muistutti aina miten tärkeää oli, että ”veljeä ei jätetä”. Hän oli myös perustamassa Sotainvalidien Sairaskotia Porin, ja siellä hän myös vietti viimeiset vuotensa.

Mittavien ansioidensa johdosta Aulis Sileäkangas lemyönnettiin muun muassa kunnallisneuvoksen arvonimi 1976, Saksan Liittotasavallan Suuri Anstoriisti 1980, Suomen Valkoisen Ruusun I luokan Ritari-merkki 1983, Suomen Leijonan Komentajamerkki 1994 ja II luokan Vapaudenristi 2002. Hänen sotilasarvonsa oli kapteeni. Hän kohteli kaikkia kannattajiaan ja vastustajiaan aina kuin herras-

mies, niin kuin RUK:n matrikkelissa todettiin jo vuonna 1943.

Yhteiskunnallisten kiireiden vastapainona Aulis harasti harmonikan soittoa, joka oli alkanut jo 1930-luvulla. Hän soitti myös yhteysesä ja opetti useita harrastuksensa alkutaipaleella oleita. Yksi hänen suosikkikappaleitaan oli *Isojirvinvalssi*.

Toinen tärkeä harrastus oli kuntoliikunta, johon kuuluivat pitkät juoksulenkit sekä uinti, myös avanto-uinti. Myös kiinnostus kuvataiteeseen kasvoi vanhemmalla iällä.

Koska yhteiskunnalliset tehtävät veivät Auliksensa Helsinkiin, jäi kotitilan hoitaminen käynnissä Majjavaimon vastuulle. Kotitilan ja -kunnan asioiden vuoksi Aulis ajoi viikoittain Pomarkkuun. Koti ja viisilapsinen perhe olivat Aulikselle niin tärkeitä, että toisinaan hän saattoi ajaa Helsingistä Pomarkkuun jopa useamman kerran viikossa.

Hannu Saksala
Timo Jokinen
Kirjoittajat ovat Aulis Sileäkankaan vävyjä